

آن سوی نقاب شفافیت

نقد و بررسی شاخص ادراک فساد (CPI) و واقعیت‌های پنهان فساد جهانی

یک گزارش تحلیلی درباره واقعیت‌های پنهان فساد جهانی

روایت رسمی: شاخص ادراک فساد چیست؟

سازمان شفافیت بین‌الملل (TI)
هر ساله کشورها را بر اساس "میزان
شفافیت" رتبه‌بندی می‌کند.
فرض بنیادین این است:
شفافیت بیشتر برابر است با
فساد کمتر.

- **پاک‌ترین‌ها:** اسکانديناوی،
اروپای غربی، آمریکا

- رتبه ایران: ۱۴۹
(وضعیت نامناسب)

این نقشه به ما می‌گوید فساد
مشکل کشورهای در حال توسعه است.
اما آیا این تمام واقعیت است؟

حلقه‌های مفقوده: آنچه شاخص CPI نمی‌بیند

شاخص ادراک فساد تنها بر فساد اداری تمرکز دارد و بزرگترین مجاری فساد مالی جهان را نادیده می‌گیرد.

خونریزی اقتصادی: خروج غیرقانونی سرمایه

طبق گزارش GFI، کشورهای در حال توسعه قربانی غارت سیستماتیک هستند. تنها در سال ۲۰۱۳، مبلغ ۱.۱ تریلیون دلار به بانک‌های خارجی سرازیر شد.

پولشویی: لکه سیاه بر دامان غرب

۳۰۰ میلیارد دلار

پولشویی سالانه در آمریکا (گزارش خزانه داری)

۲۳۵ میلیارد دلار

پول های مشکوک در پرونده بانک دانسک
(مدیریت شده توسط دویچه بانک)

حجم فساد در کشورهای در حال توسعه، در
مقایسه با پولشویی صنعتی در غرب،
ناچیز است.

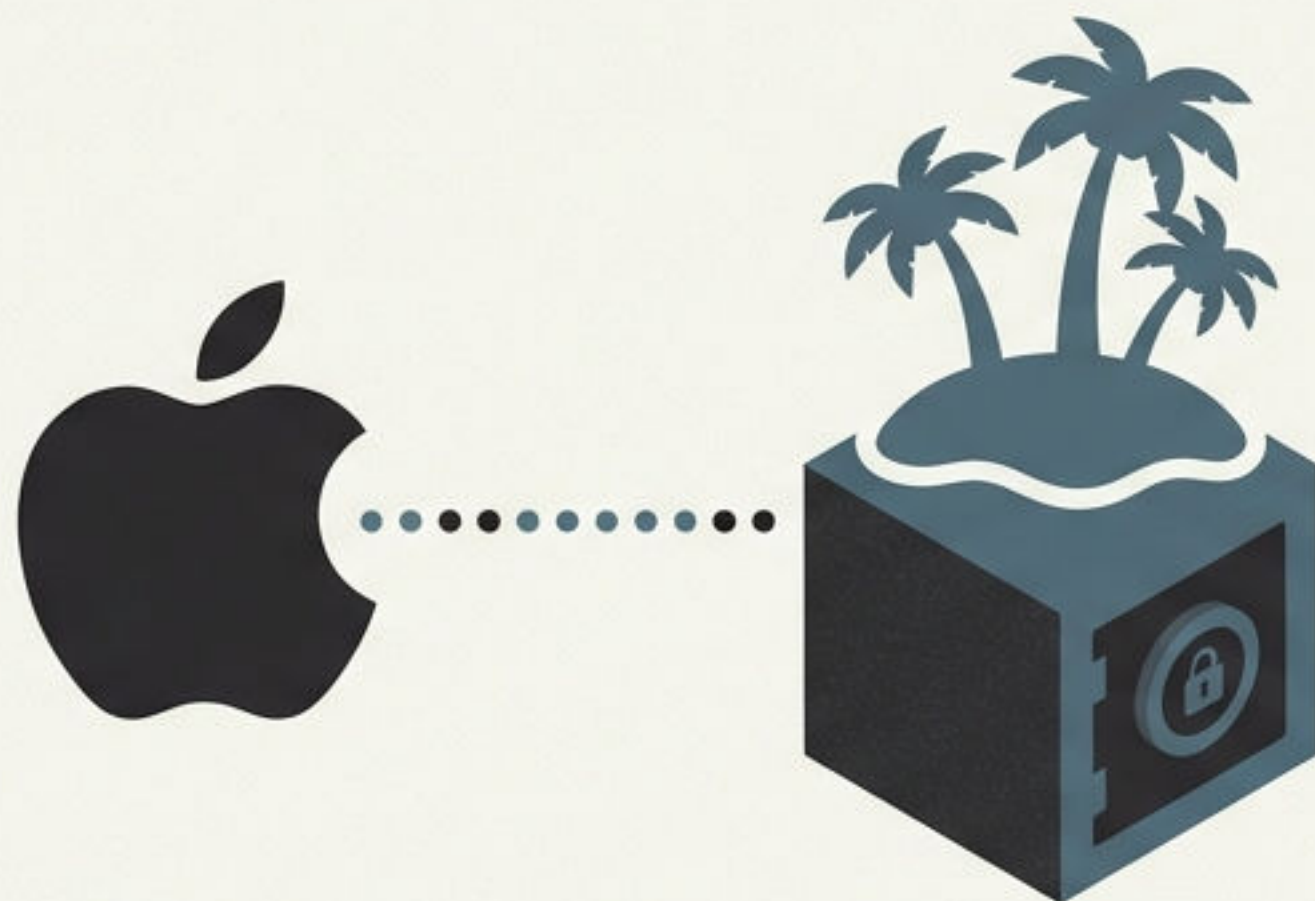
۳٪

رشوه در کشورهای
در حال توسعه

۹۷٪

پولشویی در کشورهای
توسعه یافته

پناهگاه‌های مالیاتی: فساد قانونی

\$246 Billion

سرمایه انباشته شده اپل در
پناهگاه‌های مالیاتی (۲۰۱۶)

شاخص CPI فرار مالیاتی را فساد نمی‌داند.
این پدیده دولت‌ها را از درآمد قانونی
محروم می‌کند، اما در غرب کاملاً
قانونی است.

تصویر واقعی فساد: شاخص پنهان کاری مالی (FSI)

متهمان اصلی (۲۰۱۸):

۱. سوئیس
۲. ایالات متحده آمریکا
۳. جزایر کیمن
۴. هنگ کنگ
۵. سنگاپور
۶. لوکزامبورگ
۷. آلمان

شبکه عدالت مالیاتی (TJN) با بررسی "پنهان کاری"،
غرب را مرکز اصلی فساد مالی جهان معرفی می‌کند.

رشوه‌دهنده
(نادیده گرفته شده)

دریافت‌کننده
(متهم اصلی CPI)

سازمان شفافیت بر دریافت‌کننده تمرکز دارد و نقش کمپانی‌های غربی که فساد را تغذیه می‌کنند، نادیده می‌گیرد. کل فساد کل فساد جهانی تریلیون ۳.۶ تریلیون دلار است؛ سهم کشورهای فقیر ناچیز است.

نظرسنجی از چه کسانی؟

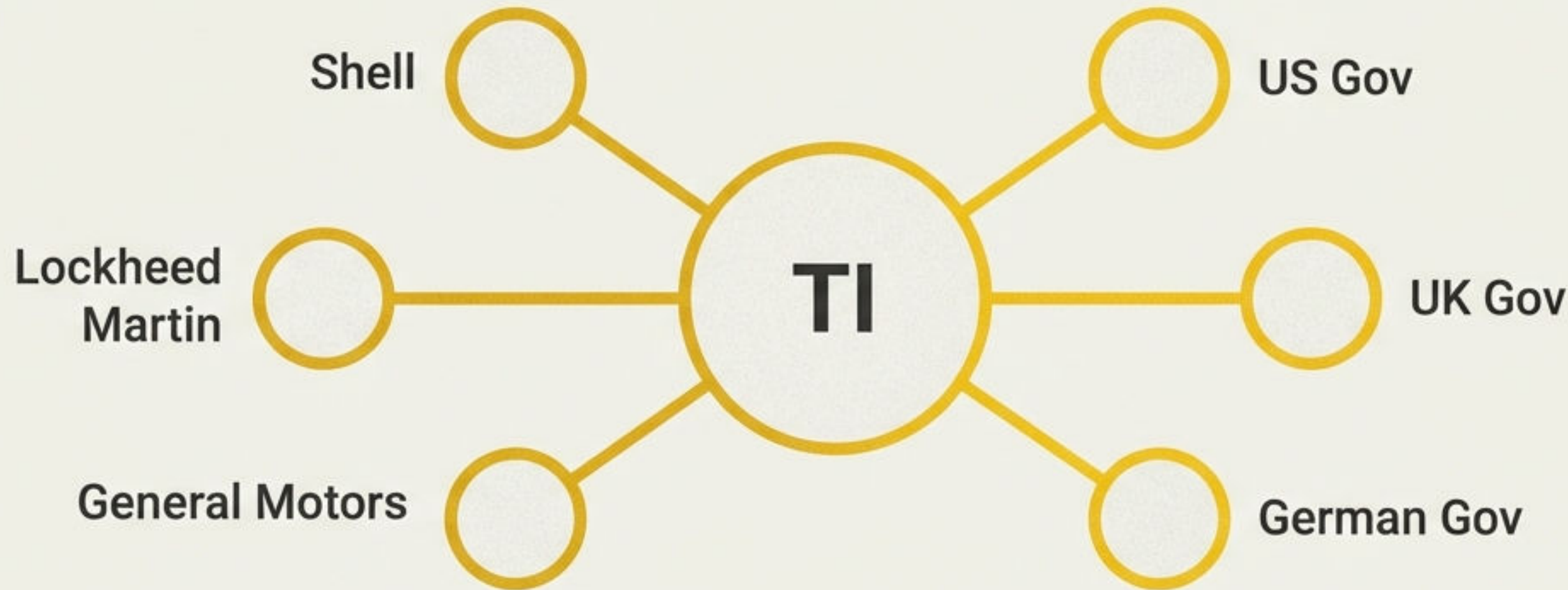
داده‌های CPI آمار واقعی نیستند، بلکه نتیجه نظرسنجی از کارشناسان ۱۳ شرکت غربی هستند.

این کارشناسان طرفدار تجارت آزاد و خصوصی سازی هستند.

کشورهایی که در برابر خصوصی سازی مقاومت کنند، به طور خودکار 'فاسد' برچسب گذاری می شوند.

چه کسانی حامی مالی سازمان شفافیت هستند؟

سازمان توسط همان نهادهایی تأمین مالی می‌شود که باید تحت نظارت باشند.
این یک تضاد منافع آشکار است.

استاندارد دوگانه: پرونده نفتی نیجریه

واقعیت:

Eni و Shell در نیجریه ۱.۱ میلیارد دلار رشوه دادند (پرونده OPL 245).

ادعای سازمان شفافیت:

کمپانی Eni به عنوان پیشرو در مبارزه با فساد معرفی شد.

آیا TI حامیان مالی خود را سفیدشویی می‌کند؟

نیروگاهی که هرگز روشن نشد

\$2.3 Billion Debt

بازیگر: وستینگهاوس (حامی مالی TI).

جرم: پرداخت ۸۰ میلیون دلار رشوه به رئیس

رئیس جمهور فیلیپین.

فاجعه: ساخت نیروگاه روی گسل زلزله با ۳ برابر

قیمت واقعی.

نتیجه: تولید ۰ وات برق، و بدهی ملی برای

مردم فیلیپین.

وقتی حامیان مالی تخلف می‌کنند، گزارشی
گزارش‌های زیست‌محیطی سکوت می‌کنند.

فساد در آب و خاک

خاک

کمپانی Placer Dome (حامی TI).
آسیب‌های عظیم زیست‌محیطی در
معدن مارکوپر.

آب

کمپانی‌های Suez و Vivendi
پرداخت رشوه در پروژه‌های آبرسانی،
نادیده گرفته شده توسط گزارش WIN.

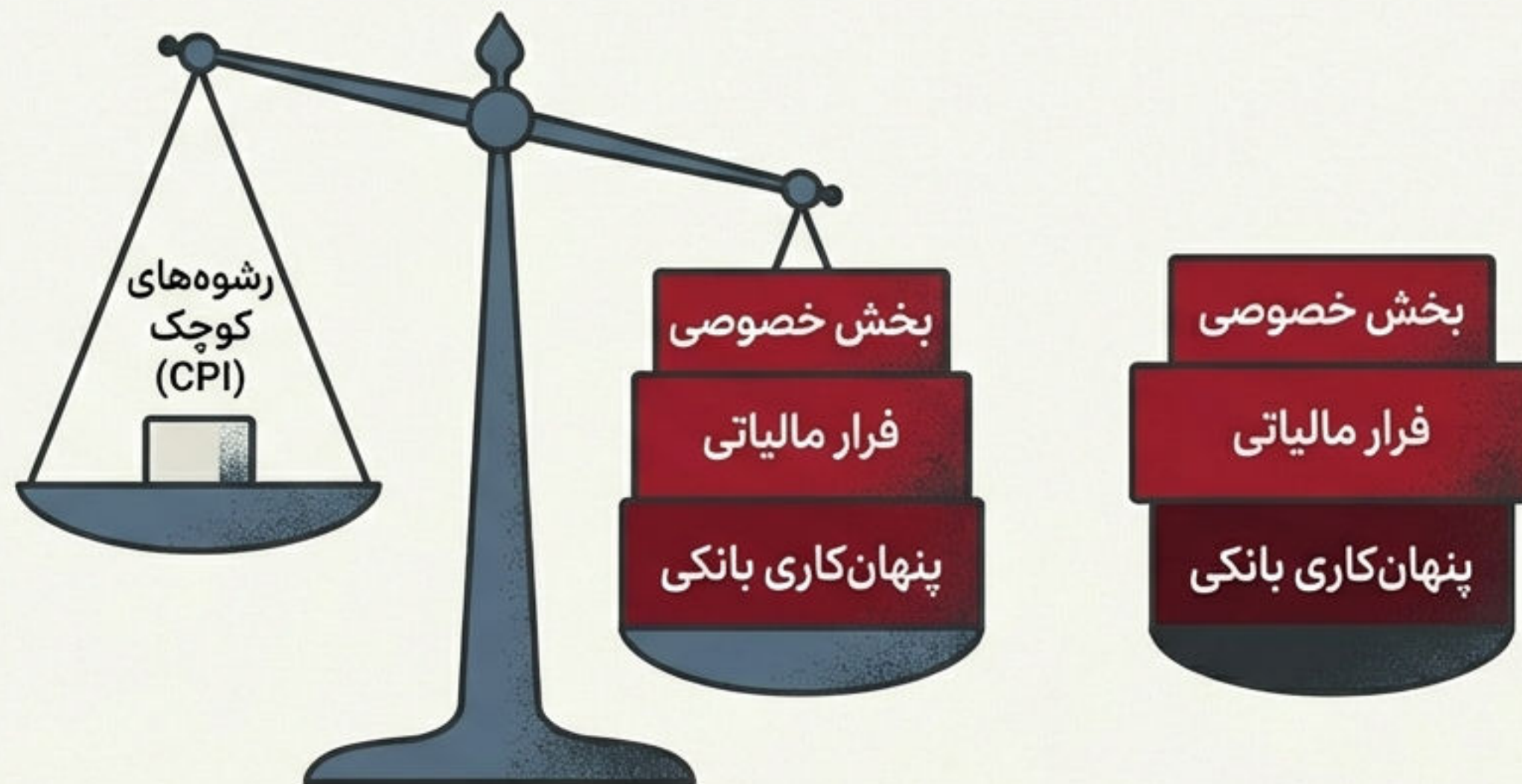
شکست در سنجش رشوه‌دهندگان

شاخص 'پرداخت رشوه' بر مکان پرداخت تمرکز داشت، نه مبدأ کمپانی. این باعث شد هلند پاک محسوب شود در حالی که شرکت هلندی در نیجریه رشوه می‌داد.

ضرورت بازتعریف فساد جهانی

تا زمانی که فساد
قانونی سازی شده در غرب
نادیده گرفته شود، مبارزه با
فساد یک توهم است.

ما نیازمند شاخصی هستیم که
هم 'دهنده' و هم 'گیرنده' را ببیند.